

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

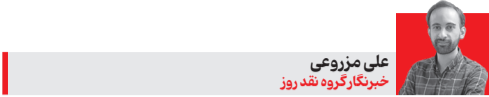
فرهنگستان

فرهنگستان

فرهنگستان

بعضی نماینده‌ها درد و تائید وزرا استدلال های عجیب‌وغریبی دارند

به شوفاژ قسم رای بدهید

در روزهایی که مجلس باید برای اعتماد به وزرا تصمیم‌گیری کند، نمایندگانی که به عنوان موافق و مخالف وزرا و برنامه هایشان به قید قرعه پشت تریبون می روند، می توانند هم در افتاح فضای مجلس برای دادن رای اعتماد موثر واقع شوند و هم از فرصت پخش زنده تلویزیونی برای نشان دادن عقلانیت حاکم بر فضای مجلس بهره ببرند. برخلاف این الزام اما برخی نمایندگان بعضاً اظهاراتی را مطرح می‌کنند که در آن نشانی از توجه به منافع ملی و نظاره‌گران صحن علنی دیده نمی‌شود. اگر نماینده‌ای نسبت حوزه‌های عملکردی هریک از وزارتخانه‌ها و همچنین سوابق سیاسی و اجرایی گزینه‌های پیشنهادی شناخت کافی نداشته باشد و همزمان بخواهد بر مبنای معیارهای غیرتخصصی و بعضاً فردگرایانه به دفاع از یک وزیر یا رد او بپردازد، به احتمال زیاد در نقط خود به دام افراط و تفریط‌ها افتاده و اظهاراتی را مطرح می‌کند که جز وهن مجلس، آورده دیگری نخواهد داشت. در مقابل چنین اظهاراتی تذکرات رئیس مجلس می‌تواند بسیار جهت دهنده بوده و نمایندگان را از تکرار اظهارات غیرسازنده برحذر دارد. امری که در مواردی رخ داده و بازهم می‌تواند تکرار شود.

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**
یک تعبیر معروف در جامعه از علی شریعتی وجود دارد که می‌گوید: «اگر می‌خواهید حقیقتی را خراب کنید، خوب به آن حمله کنید، بد از آن دفاع کنید.» نوع مواجعه‌ای که برخی نمایندگان در موضع تدافعی از وزیر مد نظر خود داشته‌اند بیش از آنکه اعتبارآفرین باشد برای تخریب وزیر کارکرد دارد. عجیب‌ترین استدلال از این جنس را نماینده مردم سلماس در جلسه دفاع از وزیر پیشنهادی بهداشت می‌آورد. یعقوب رضازاده با این توضیح که «سال ۷۳ وقتی شوفاژ آبخگاه قطع شد، پزشکیان هم شوفاژ اتاقش

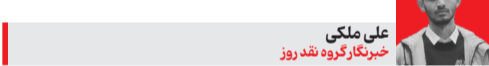
را خراب کرد، من هم شوفاژ اتاقم را خراب کردم» می‌گوید. این سخن را می‌تواند به عنوان یک استدلال در دفاع از شوفاژ دانست.

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

«مرگ همستر» خبری بود که بیش از ۲۰۰ میلیون کاربر ربات «همستر کامبت» را در شوک فرو برد. این خبر را فردی به نام الکس، مالک پروژه Simple روز شنبه در کانال تلگرامی خود منتشر کرد. او طی پستی اعلام کرد همستر مرده و بیش از ۲۰۰ میلیون کاربر منتظرند تا این پروژه به نتیجه برسد. بسیاری از کاربران این ربات هم که هزینه‌های زیادی ازجمله «زمان» زیادی را صرف آن کرده بودند، نسبت به این پروژه ناامید شده و از آن خارج شده‌اند. با این حال هنوز منابع رسمی مربوط به تلگرام یا همستر واکنشی به این موضوع نشان نداده‌اند تا کاربران همچنان در نگرانی سوختن سکه‌هایشان بمانند. در کنار این نگرانی‌ها، انتشار این خبر می‌تواند یک تاکتیک تبلیغاتی یا ابزاری هدفمند باشد که به‌وسیله آن و طی فرآیند توکن‌سووزی از سوی کاربران، سود بیشتری نصیب مالک و سرمایه‌گذاران همستر شود. در هر صورت موج خبری که پس از اعلام این خبر ایجاد شد، نشان داد نباید ظهور این ربات‌ها را تنها به مثابه یک بازی در نظر بگیریم. ظهور و گسترش استفاده از این پلتفرم‌ها باید همراه با آموزش و آگاهی‌بخشی درباره آنها باشد.

■ موج کاربران در همستر

رشد چشمگیر استفاده از پلتفرم‌های آنلاین با افزایش کلاهبرداری‌های اینترنتی همزمان بود. در کشور ما هم عدم وجود نظارت بر فضای سایبری این فرصت را در اختیار آنها گذاشت تا به راحتی تور یو‌یو‌فریوشی خود را در زمین پهناور پلتفرم‌ها پهن کنند. نظارت بر فضای مجازی ذهن راه به سمت فیلترینگ می‌برد اما دیدیم که با این سازوکار مخرب، نه‌تنها بازار سپهر مجازی کنترل نشد، که روزبه‌روز بر تعداد کاربران پلتفرم‌های مسدود شده اضافه هم می‌شود. یکی از همین پلتفرم‌ها، تلگرام است. پاول دوروف، مالک این پلتفرم طی سال‌های گذشته از هیچ تلاشی برای جذب کاربر دریغ نکرده و همه ساله مسابقات با جوایز نفیسی برگزار می‌کند تا متخصصان حوزه آی‌تی و طراحی گرافیک را برای بهبود پلتفرمش به چالش بکشد. یکی از خلاقیت‌های او در امر جذب کاربر و توسعه پلتفرم، راه‌اندازی ربات‌هایی بود که با توجه به فراگیری آن، کمتر کاربر تلگرامی با آن آشنا نیست. سازوکار این ربات‌ها به‌گونه‌ای است که اصطلاحاً به آنها (tap to earn) می‌گویند. این ربات‌ها شامل بازی‌هایی هستند که با لمس کردن قسمتی مشخص برای شما در همان بازی «سکه» ذخیره می‌شود. راه‌های سریع‌تری هم برای کسب سکه در این بازی‌ها وجود دارد. به عنوان مثال با دنبال کردن برخی کانال‌ها و حمایت مالی از آنها می‌توانید تعداد سکه خود را در این بازی افزایش دهید. نهایتاً این سکه‌ها در آینده قیمت‌گذاری می‌شوند و با توجه به فروش آنها به صورت «دلار»، می‌توانید پول خوبی به جیب بزنید. اما سوال اصلی اینجاست که آیا سکه‌های موجود در این ربات‌ها واقعا برای ما پول می‌شوند؟

■ سرنوشت سکه‌های سرگردان

اولین ایردراپی که تلگرام معرفی کرد، «ناتوکن» بود. در دنیای ارز دیجیتال، ایردراپ به زبان ساده به معنی کسب رمزارز بدون خرید آنلاین ارز دیجیتال است. بنابراین سازوکار ربات ناتکوین هم مثل ربات‌هایی که امروز هست، به صورت tap to earn بود. تفاوت آن اما این بود که پس از مدتی «لیست» و از سکه‌ای بی‌ارزش به پول مجازی تبدیل شد. در آن برهه این اتفاق خیلی جدی گرفته نشد و بخش کمی از مردم سراغ آن رفتند. به همین دلیل به محض معرفی ایردراپ‌های بعدی، استقبال زیادی از آنها صورت گرفت و بخش بزرگی از زیست مردم به خیال کسب ثروت را از این طریق درگیر کرد. امروز میزان این درگیری نسبتاً کم شده اما روزهای ابتدایی معرفی این پلتفرم‌ها مکان‌های عمومی را مملو از کسانی می‌دیدیم که به تکرار صفحه‌گوشی را لمس می‌کنند و «سکه‌هایی سرگردان» ذخیره می‌کنند. سکه‌هایی که حتی خود پاول دوروف، مالک تلگرام و سرمایه‌گذاران این

بعضی نماینده‌ها درد و تائید وزرا استدلال های عجیب‌وغریبی دارند

به شوفاژ قسم رای بدهید

را خاموش کرد»، ظرفقندی را نیز چون گزینه پیشنهادی پزشکیان است فرد مطلوب توصیف می‌کند. مشابه چنین استدلال‌هایی را چند نماینده دیگر نیز مطرح کرده‌اند. مصطفی مطورزاده، نماینده مردم خرمشهر این انتقاد به اتابک، وزیر پیشنهادی صمت را که او سابقه فعالیت در دولت را نداشته، این‌گونه پاسخ می‌دهد: «بعضی از دوستان ایراد به کار اتابک می‌گیرند که ایشان در دولت نبوده است. اتفاقاً نقطه‌قوت دکتر اتابک همین جاست. در استای منویات مقام معظم‌رهبری که فرمودند امسال سال جشن تولید ما مشارکت مردم است، مردم بخش خصوصی است.» اینکه نماینده مردم خرمشهر بدون توجه به شأنیت کار سیاست‌گذار و صنعتگر چنین استدلالی را در دفاع از اتابک مطرح کند، اتفاقاً دست منتقدان او را به لحاظ استدلال پر می‌کند. سیدفرید موسوی، نماینده مردم مراغه نیز با این استدلال که رئیس‌جمهور مبتنی‌بر وفاق ملی در چنینش کابینه عمل کرد از نمایندگان می‌خواهد به همتی و سایر وزرای پیشنهادی رای دهند. نماینده بابل یا را از این مقدار نیز فراتر گذاشته و اظهاراتی را مطرح می‌کند که چه بسا توهمین به رئیس‌جمهور نیز تلقی شود. احمد فاطمی پس از آنکه مدعی می‌شود ۵۰ درصد از کابینه پیشنهادی کسانی هستند که او را نمایندگی نمی‌کنند، موفقیت دولت را در گرو چیزی دانست که نام «همراهی همدلانه» بر آن نهاده بود. او در ادامه توضیحاتی می‌دهد که منظورش از همراهی همدلانه را بهتر توصیف می‌کند: «نزمه‌های سیاسی در راهروهای مجلس شنیده می‌شود که می‌خواهند به تعدادی از وزرا رای ندهند که چنین چیزی اتفاق نمی‌افتد و ما تلاش می‌کنیم کابینه وفاق ملی که از همه جریان‌ها و افراد در آن هستند رای بیاورد.» این اظهارات بیش از آنکه دفاعیه‌ای از کابینه پیشنهادی دولت تلقی شود، بسترسازی برای این امر تلقی می‌شود که در صورت هرگونه کم‌کاری احتمالی از جانب برخی وزرای آن، نمایندگان منهم به کم‌کاری شوند. اینکه نماینده بابل ۵۰ درصد از وزرانی که توسط پزشکیان معرفی شده‌اند را غیرمنتسب به رئیس‌جمهور بخوانند باعث می‌شود تا چهره‌ای ضعیف و تاثیرپذیر از او ساخته شود.

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

پروژه‌ها هم دقیقاً اعلام نکرده‌اند که تبدیل به ارز دیجیتال خواهد شد یا خیر. با این حال روز گذشته مالک یکی از شرکت‌های سرمایه‌گذاری در این پروژه‌ها اعلام کرد «همستر» از پرفرودارترین ربات‌ها در این زمینه با شکست مواجه شده است.

■ همستر فقط یک بازی نیست

واکنش‌ها به شایعه شکست پروژه همستر از یک طرف دستمایه طنز کاربران شد و از سوی دیگر عده‌ای که هزینه‌های مادی و معنوی زیادی برای آن کرده بودند را با بهت و شوک روبرو کرد. شوک ناشی از شنیدن خبر شکست همستر به حدی بود که روز گذشته خبرهایی مبنی‌بر ایست قلبی نوجوانی ۱۶ساله منتشر شد. پیش از این هم خبرها حاکی از مرگ پسری نوجوان حین بازی همستر کامبت در اثر شوک الکتریکی داشت. این نوجوان روس که تصمیم گرفته بود در حمام هم به بازی ادامه دهد، درحالی‌که موبایلش را به شارژ‌زده بود و از آن استفاده می‌کرد، در اثر شوک الکتریکی جانش را از دست داد. بنابراین نمی‌شود با نگاهی ساده‌انگارانه این بازی‌ها را صرفاً یک بازی ببینیم. آنها، به وسیله تبلیغات و نفوذ گسترده خود در میان کاربران، از سننین و قشرهای مختلف جامعه جذب داشته‌اند. بنابراین باید آن را به‌عنوان پدیده‌ای جدی در نظر گرفت و آموزش‌ها و آگاهی‌رسانی‌های لازم را درخصوص آن انجام داد.

■ مرگ همستر؛ شاید شایعه‌ای هدفمند

از زمانی که الکس، مالک پروژه Simple، خبر از احتمال شکست پروژه همستر کامبت را داد، واکنش‌های مختلفی در فضای مجازی ردوبدل شد. او خبر از یک «درگیری داخلی» میان مالک و سرمایه‌گذاران این پروژه داده و گفته «علیرغم وعده ۱۸٫۶ درصدی سود بازی به سرمایه‌گذاران، او وارد گوربتوئیج، مالک همستر کامبت هرگونه سهمی را نثار می‌کند.» او همچنین اعلام کرده سرمایه‌گذاران در حال آماده‌سازی شکایت‌های حقوقی هستند و در نتیجه ظاهراً لیست شدن توکن همستر منتفی است و ممکن است این پروژه شکست بخورد. در عین حال کانال رسمی متعلق به همستر کامبت هنوز واکنشی به این موضوع و نگرانی بسیاری از کاربران نداده و آنها را بلا تکلیف‌تر از گذشته رها کرده است. در اینباره دو احتمال وجود دارد. ۱. از همان روزهای آغاز به کار این ربات‌ها، مالکان و سرمایه‌گذاران شان هیچ تضمین درستی مبنی‌بر موفق شدن پروژه‌ها به کاربران ندادند. از همین رو نظرات کارشناسان حوزه فناوری هم در اینباره متفاوت است. کاربران و درواقع «بازیکنان» این بازی‌ها هم مطمئناً کافی از نتیجه‌کاری که می‌کنند، ندرزند و منتظر شیرینی به دست آوردن ثروت از این ربات‌ها هستند؛ همان‌طور که «بیت‌کوین» پس از سال‌ها ارزش هنگفتی پیدا کرده است. ۲. طراحان این پروژه‌ها هیچ‌وقت فکرش را نمی‌کردند روزی تعداد بازیکنان یک بازی ساده، به بیش از ۲۰۰ میلیون برسد. بخش قابل توجهی از این کاربران هم به صورت جدی و حتی شبانه‌روزی در حال ارتقای سطح خود در بازی و کسب هرچه بیشتر توکن و سکه هستند. همین موضوع مالک و سرمایه‌گذاران را با خطر چگونگی توزیع و ارزش‌گذاری روبرو می‌کند. از سوی دیگر انتشار این خبر با بار منفی باعث شده تا بخشی از کاربران ناامید از نتیجه شده و آن را حذف کنند.

در نتیجه این اتفاق یک «توکن‌سووزی» طبیعی می‌دهد. سوژاندن توکن در دنیای ارز دیجیتال به معنی حذف دائمی تعدادی از توکن‌ها از عرضه در گردش بازار ارزهای دیجیتال است. این عمل یک فرآیند عمدی و کنترل‌شده است که طراحان پروژه‌ها آن را انجام می‌دهند. به این عمل «ناپودکردن توکن» یا «توکن‌سووزی» گفته می‌شود. توکن‌سووزی می‌تواند مانع از رکود و تورم در یک ارز دیجیتال شود و هدف نهایی سوژاندن توکن‌ها، حفظ یا افزایش ارزش یک ارز دیجیتال با هدف بالابردن تقاضا برای آن است. کاربران همستر کامبت پیش از این هم در موع اخبار ضدوتقبض مربوط به پول شدن یا نشدن سکه‌هایشان سرگردان و بلا تکلیف بودند و با این اتفاق نگرانی آنها چند برابر شده است. با این‌حال باید منتظر بود و دید که آیا واقعا همستر مرده است یا نه؟

■ باب مطالبات غیرفنی را چه کسی بازکرد

اگرچه عمده نمایندگان در اظهارات‌شان سعی داشته‌اند با رویکردی فنی به نقد و تائید وزرای پیشنهادی بپردازند اما در کنار انتقادات فنی، برخی تک‌جمله‌های انتقادی نیز طی این مدت مطرح‌شده‌که پشتوانه فنی نداشته و اتفاقاً در چهارچوب ضربه به وفاق ملی تعریف می‌شوند. نخستین اظهارات غیرفنی را که در فضای رسانه‌ای نیز با‌تاز با پیدا کرد نماینده بوکان مطرح کرد. محمد قسیم عثمانی در تندترین انتقادات به رئیس‌جمهور نسبت به عدم حضور فراهل سنت در کابینه معترض شد. این اظهارات که خود می‌تواند عامل تبعیض باشد و شایسته‌سالاری را ذیح کند، توسط رئیس‌جمهور این‌گونه پاسخ‌داده‌شد: «آموزش و سلامت عادلانه و باکیفیت برای همه مردم باید صرف نظر از جنسیت، قومیت و محلی که مردم در آن زندگی می‌کنند تأمین شود.» نماینده مردم بوکان حتی حضور یک نماینده زن در کابینه‌را نیز کافی ندانست. مشابه چنین اظهاراتی را سارا فلاحی نیز مطرح کرد. نماینده مردم ایلام در جریان نقد و بررسی کابینه دولت چهاردهم از انتظارش برای حضور زنان بیشتر در کابینه و نماینده‌ای از اقلیت‌های دینی‌گفت. مطالبه درست برای رفع تبعیض سیاسی و مدیریتی این است که افراد توانمند به لحاظ اجرایی و علمی بدون توجه به قومیت آنها برای عضویت در کابینه انتخاب شوند، نه اینکه قبل از بررسی هرگونه معیار تخصصی فاکتورهایی همچون قومیت مورد توجه قرار گیرند. ضریب‌دادن به مطالبات اینچنینی باعث می‌شود حتی اگر فردی با تکیه بر شایستگی خود بر کرسی وزارت تکیه زد، باب بهانه‌جویی برای برخی که می‌خواهند با تکیه به ویژگی‌های قومی و جنسیتی شایستگی وزیر انتخاب شده را زیر سوال ببرند، باز باشد. اینکه بعد از معرفی کابینه به جای حمایت از رئیس‌جمهور با انتقادات سازنده، صدای مطالبات غیرفنی و قومی برخاسته شود امری است که می‌تواند در جهت تشدید شکاف‌های اجتماعی عمل کند. محمداقرف قلیالیف، رئیس‌مجلس به اظهارات شکاف‌آفرین برخی نمایندگان این‌گونه واکنش نشان داد: «برخی اوقات با برخی صحبت‌ها از این تریبون ملی که بلندترین منبر جمهوری اسلامی است حرف‌هایی به دفاع از قومیت‌ها و مذاهب می‌زیم که عملاً به سوی روشی می‌رود که با دو قطبی‌های جعلی باعث مشکلات بیشتر می‌شود.»

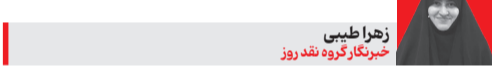
■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

جا انداختن کارآمدی در ذهن افکار عمومی و تثبیت آن کار راحتی نیست، کوچک‌ترین اتفاق و رویدادی می‌تواند این تصویر را مخدوش کند و به‌سرعت به کل تعمیم داده شود. برخلاف اینکه این تصویر به‌راحتی مخدوش می‌شود، خیلی سخت ترمیم می‌شود. این اتفاق در جامعه ایرانی که حجم زیادی از نارضایتی‌ها در موضوعات اقتصادی و معیشتی را با خود حمل می‌کند، بیشتر رخ می‌دهد. در این میان حتی اگر آمارها و اعداد و ارقام بگویند که اوضاع اقتصادی روبه بهبود است تا جامعه آن را درک نکند یا به چشم خود نبیند، نمی‌پذیرد. در این میان اخبار و اتفاقات منفی حتی کوچک کارکرد بیشتری دارد و البته سوءمدیریت‌ها هم در این میان بی‌اثر نیستند. این روزها عدم تکمیل ورزشگاه آزادی آن هم درحالی‌که قرار است رونالدو بازم هم ایران بیاید، روی روان مردم راه می‌رود و حس منفی ناکارآمدی در حوزه مدیریت را به جامعه پمپاژ می‌کند.

■ تعمیر کیفی و عمیق اما طولانی آزادی!

بالاخره بعد از ۵۰ سال، بازسازی ورزشگاه آزادی اواخر اسفند ۱۴۰۱ کلید خورد. مسئولان ورزشگاه البته از همان روزهای ابتدایی شروع بازسازی حاضر نشدند قول صد درصدی بدهند که بالاخره قرار است چه زمانی ساخت ورزشگاه تمام شود. البته انتظار می‌رفت که بازسازی ورزشگاه حتی یک‌ساله هم نشود. تیرماه ۱۴۰۲ دوماهی مانده به میزبانی ایران در بازی النصر و پرسپولیس مدیرعامل شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی آب پاکی از روی دست مردم ریخت و گفت بازسازی ورزشگاه سه سالنی طول می‌کشد و باید به همین شکل بازی‌ها را برگزار کنیم. دوماه بعد به هر شکلی که بود بازی این دو تیم در ورزشگاه آزادی برگزار شد اما کیفیت پایین چمن ورزشگاه حتی صدای رونالدو را هم درآورد تا این احساس منفی را به افکار عمومی منتقل کند که آبروی ایرانی‌ها جلوی مهبانان خارجی رفت. بعد از این اتفاق انتظار می‌رفت ساخت ورزشگاه با سرعت بیشتری ادامه پیدا کند تا حداقل به دور بعدی بازی‌های آسیایی ۲۰۳۰ و مقدماتی جام جهانی برسد. اما برخلاف انتظار بازی‌ها هنوز ساخت و تعمیر ورزشگاه آزادی تمامی ندارد، اخیراً هم مدیر ورزشگاه آزادی اشاره کرد که چون کار ساخت ورزشگاه «کاملاً کیفی و خیلی عمیق در حال انجام است.» نمی‌توان زمان مشخصی برای پایان تعمیر ورزشگاه مشخص کرد.

■ خاطره تلخ سفر رونالدو تکرار می‌شود؟

دو هفته دیگر هم قرار است بازی مقدماتی ایران در جام جهانی برگزار شود و البته قرار هم نیست این بازی در ورزشگاه آزادی برگزار شود، قرار بود این بازی در ورزشگاه نقش جهان اصفهان برگزار شود اما با خاطر کیفیت نامطلوب چمن ورزشگاه نقش جهان باز هم محل برگزاری بازی‌ها عوض شد و نهایتاً قرار است مقدمات بازی ایران و قرقیزستان در ورزشگاه فولادشهر فراهم شود. از قضا در قرعه‌کشی سیدبندی لیگ نخچنگان پرسپولیس و استقلال قرار است با النصر و الهلال عربستان بازی کنند و به جز بازی‌های الهلال که بیرون از خانه برگزار می‌شود بازی با النصر در خانه برگزار می‌شود و این یعنی قرار است رونالدو برای بازی با سرخابی‌ها دوباره به ایران بیاید. البته هنوز معلوم نیست تعمیر آزادی تا شروع بازی‌های باشگاهی آسیایی تمام می‌شود یا این بازی‌ها نیز به سرنوشت بازی‌های مقدماتی جام جهانی دچار خواهد شد. از آنجا که مدیر ورزشگاه در آخرین مصاحبه‌اش گفت که اولویت برای اتمام تعمیرات ورزشگاه بازی‌های لیگ برتر است نه لیگ نخچنگان آسیا احتمال اینکه ورزشگاه آزادی به بازی‌های آسیایی نرسد قوت گرفته است.

■ اگر سهم ما را بدهید ممنون می‌شویم

شاید بشود غیرفنی‌ترین مطالبه‌ای که در جریان بررسی کابینه دولت چهاردهم از پزشکیان شده را تأکید برخی نمایندگان بر لحاظ کردن شاخص‌های جغرافیایی در انتخاب وزیر دانست. برخی نمایندگان حتی از مطالبات قومیتی و جنسیتی نیز عبور کرده و صرفاً به این دلیل که در بین وزرای پیشنهاد شده از استان آنها فردی حضور ندارد، به منتقد کابینه تبدیل شده‌اند. پس از اینکه اظهارات مسلم صالحی، نماینده اقلید و اعتراض او به عدم حضور وزیرزی از استان فارس در کابینه با واکنش‌هایی در فضای رسانه‌ای مواجه شد، این توقع وجود داشت که سایر نمایندگان این مطالبه غیرمنطقی را تکرار نکنند. اما اظهارات روز دوشنبه نماینده زابل نشان داد هنوز برخی نمایندگان نسبت به شأنیت ملی خود توجه نشده و مطالبات منطقه‌ای را بر ملی ارجح می‌دانند. نوعی دیگر از مطالبات سهم‌خواهانه نمایندگان این است که برای حمایت از کابینه بر حضور چند نماینده در آن تأکید ورزند. اگرچه برخی نمایندگان به لحاظ سابقه سیاسی و اجرایی برای حضور در کابینه وجاحت دارند اما اینکه نمایندگان به صرف سابقه نمایندگی یکی از وزرا از او حمایت کنند، وجاحت تخصصی او را نیز زیر سوال برده و باعث می‌شوند حمایت‌ها از او سهم‌خواهانه تلقی شود. نماینده مردم رودبار بابت انتخاب دینامالی و نوری قزلیج، دو نفر از نمایندگان مجلس به‌عنوان وزیر از رئیس‌جمهور تشکر کرده است. این اظهارات درحالی مطرح می‌شود که او به‌عنوان نماینده باید در جایگاه نقد و بررسی گزینه‌های موجود اظهارنظر کند. اگر وزیرا بر مبنای شایستگی انتخاب شده باشند نماینده می‌تواند بابت توجه به شایستگی از رئیس‌جمهور تشکر کند اما اینکه به صرف انتخاب دو نماینده از رئیس‌جمهور تشکر شود این تلقی را به وجود می‌آورد که انگار بهارستان باید حتما در کابینه سهم داشته باشد و اکنون نیز وصول این سهم نیاز به تشکر دارد. چنین مواجعه‌ای تلقی غیرتخصصی بودن وزرا و انتفاع آنها از رانت سیاسی را پررنگ می‌کند.

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

■ **اگر می‌خواهید فردی را خراب کنید از او بد دفاع کنید**

وضعیت ورزشگاه‌های پایتخت برای میزبانی از لیگ الیت مشخص نیست

اتفاقی که می‌تواند موجی از اخبار منفی ایجاد کند

رونالدو میدان آزادی را نمی‌بیند؟

جا انداختن کارآمدی در ذهن افکار عمومی و تثبیت آن کار راحتی نیست، کوچک‌ترین اتفاق و رویدادی می‌تواند این تصویر را مخدوش کند و به‌سرعت به کل تعمیم داده شود. برخلاف اینکه این تصویر به‌راحتی مخدوش می‌شود، خیلی سخت ترمیم می‌شود. این اتفاق در جامعه ایرانی که حجم زیادی از نارضایتی‌ها در موضوعات اقتصادی و معیشتی را با خود حمل می‌کند، بیشتر رخ می‌دهد. در این میان حتی اگر آمارها و اعداد و ارقام بگویند که اوضاع اقتصادی روبه بهبود است تا جامعه آن را درک نکند یا به چشم خود نبیند، نمی‌پذیرد. در این میان اخبار و اتفاقات منفی حتی کوچک کارکرد بیشتری دارد و البته سوءمدیریت‌ها هم در این میان بی‌اثر نیستند. این روزها عدم تکمیل ورزشگاه آزادی آن هم درحالی‌که قرار است رونالدو بازم هم ایران بیاید، روی روان مردم راه می‌رود و حس منفی ناکارآمدی در حوزه مدیریت را به جامعه پمپاژ می‌کند.

■ تعمیر کیفی و عمیق اما طولانی آزادی!

بالاخره بعد از ۵۰ سال، بازسازی ورزشگاه آزادی اواخر اسفند ۱۴۰۱ کلید خورد. مسئولان ورزشگاه البته از همان روزهای ابتدایی شروع بازسازی حاضر نشدند قول صد درصدی بدهند که بالاخره قرار است چه زمانی ساخت ورزشگاه تمام شود. البته انتظار می‌رفت که بازسازی ورزشگاه حتی یک‌ساله هم نشود. تیرماه ۱۴۰۲ دوماهی مانده به میزبانی ایران در بازی النصر و پرسپولیس مدیرعامل شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی آب پاکی از روی دست مردم ریخت و گفت بازسازی ورزشگاه سه سالنی طول می‌کشد و باید به همین شکل بازی‌ها را برگزار کنیم. دوماه بعد به هر شکلی که بود بازی این دو تیم در ورزشگاه آزادی برگزار شد اما کیفیت پایین چمن ورزشگاه حتی صدای رونالدو را هم درآورد تا این احساس منفی را به افکار عمومی منتقل کند که آبروی ایرانی‌ها جلوی مهبانان خارجی رفت. بعد از این اتفاق انتظار می‌رفت ساخت ورزشگاه با سرعت بیشتری ادامه پیدا کند تا حداقل به دور بعدی بازی‌های آسیایی ۲۰۳۰ و مقدماتی جام جهانی برسد. اما برخلاف انتظار بازی‌ها هنوز ساخت و تعمیر ورزشگاه آزادی تمامی ندارد، اخیراً هم مدیر ورزشگاه آزادی اشاره کرد که چون کار ساخت ورزشگاه «کاملاً کیفی و خیلی عمیق در حال انجام است.» نمی‌توان زمان مشخصی برای پایان تعمیر ورزشگاه مشخص کرد.

■ خاطره تلخ سفر رونالدو تکرار می‌شود؟

دو هفته دیگر هم قرار است بازی مقدماتی ایران در جام جهانی برگزار شود و البته قرار هم نیست این بازی در ورزشگاه آزادی برگزار شود، قرار بود این بازی در ورزشگاه نقش جهان اصفهان برگزار شود اما با خاطر کیفیت نامطلوب چمن ورزشگاه نقش جهان باز هم محل برگزاری بازی‌ها عوض شد و نهایتاً قرار است مقدمات بازی ایران و قرقیزستان در ورزشگاه فولادشهر فراهم شود. از قضا در قرعه‌کشی سیدبندی لیگ نخچنگان پرسپولیس و استقلال قرار است با النصر و الهلال عربستان بازی کنند و به جز بازی‌های الهلال که بیرون از خانه برگزار می‌شود بازی با النصر در خانه برگزار می‌شود و این یعنی قرار است رونالدو برای بازی با سرخابی‌ها دوباره به ایران بیاید. البته هنوز معلوم نیست تعمیر آزادی تا شروع بازی‌های باشگاهی آسیایی تمام می‌شود یا این بازی‌ها نیز به سرنوشت بازی‌های مقدماتی جام جهانی دچار خواهد شد. از آنجا که مدیر ورزشگاه در آخرین مصاحبه‌اش گفت که اولویت برای اتمام تعمیرات ورزشگاه بازی‌های لیگ برتر است نه لیگ نخچنگان آسیا احتمال اینکه ورزشگاه آزادی به بازی‌های آسیایی نرسد قوت گرفته است.

■ پای نارضایتی اجتماعی

به ورزش هم باز شد؟

ماجرای برگزاری بازی مقدماتی در فولادشهر به جای اصفهان و تهران، فارغ از دغدغه‌ها و چالش‌هایی که حوزه ورزش دارد، تنها به این حوزه محدود نمی‌شود. جدای از اینکه کوچک‌ترین اتفاق و بحرانی در کشور در نگاه رسانه‌های فارسی‌زبان ضریب صد درصدی پیدا می‌کند تا حال و روز جامعه را خراب کند اما نمی‌توان ناکارآمدی و نقص مدیریتی را در این حوزه انکار کرد. مساله تنها بازسازی ورزشگاه آزادی نیست. به نظر می‌رسد چالش اصلی را می‌بایست در سوءمدیریت‌هایی جست‌وجو کرد که در این حوزه به چشم می‌خورد، جدای از اینکه انتظار می‌رفت در شرایطی که ورزشگاه آزادی در دسترس نیست فکری به حال ورزشگاه جایگزین آزادی شود اما گویا عزمی برای توجه به این موضوع وجود نداشت. چمن نامرغوب ورزشگاه نقش جهان هم در اولین بازی باشگاهی ایران به وضوح مشخص بود و با این حال در آستانه برگزاری بازی‌های مقدماتی هم فکری برای ترمیم آن نشد تا فولادشهر میزبان این بازی باشد. در چنین شرایطی افکار عمومی می‌بایست چه برداشتی داشته باشد؟ طبیعی است احساس نارضایتی که در مشکلات معیشتی وجود دارد به حوزه ورزش هم راه پیدا می‌کند و پرچسب سوءمدیریت را به دستگاه‌های اجرایی و مدیریتی می‌چسباند. در این میان هرچه تلاش شود و با استناد به آمار و ارقام القا شود که وضعیت اقتصادی جامعه مطلوب است اما تا زمانی که جامعه آن را لمس نکند نمی‌پذیرد و آنچه مشاهده و درک می‌کند را اصل قرار می‌دهد.

■ نا کارآمدی در کارزارهای بین‌المللی

ضریی دوچندان پیدا می‌کند

بخش زیادی از این تصور را قصه ورزشگاه آزادی تکمیل می‌کند. تعمیر ورزشگاه آزادی تبدیل به قصه پرپیچ وخمی شده که انتظار می‌رود حداقل پایان آن خوش باشد اما نکته مهم این است در حالی تعمیر ورزشگاه وارد سال دوم می‌شود که ساخت آن کمتر از یک سال طول کشید. حالا اگر این سوال در میان افکار عمومی مطرح شود که چرا تعمیر ورزشگاهی که ساختش یک سال طول کشید، سه سال طول خواهد کشید، به چه جوابی می‌رسد؟ طبیعی است افکارعمومی این برداشت را خواهد داشت که ناکارآمدی در این ماجرا نقش مستقیم دارد. در این فضا اگر ورزشگاه‌های عربستان و قطر به‌عنوان نماد توسعه خودنمایی می‌کنند و تبدیل به وسیله‌ای برای ایجاد احساس تحقیر ایرانی‌ها می‌شوند را نمی‌توان سرزنش کرد؛ چراکه در سایه نبود عزمی برای جلوگیری از ایجاد این تصویر نمی‌توان انتظار داشت تا صدایی به نشانه اعتراض بلند نشود و دست به تحقیر نزند. علاوه‌براین ورود دوباره رونالدو به ایران برای بازی با سرخابی‌ها توجه رسانه‌های بین‌المللی را به کم‌کیف برگزاری این بازی‌ها جلب می‌کند. این بار اگر تکرار همان کمبودها در بازی سال گذشته با النصر را شاهد باشیم به جز احساس منفی افکار عمومی داخل ایران تصویری که از ناکارآمدی در رسانه‌های بین‌المللی بازترس می‌شود، احساس منفی دوچندانی را در جامعه ایجاد می‌کند. علاوه‌براین رسانه‌های فارسی‌زبان خارجی که حتی در پیروزی‌ها و مدال‌آوری ایران تلاش می‌کردند تا با برجسته کردن حاشیه روی روان مردم راه بروند فرصت تازه‌ای پیدا می‌کنند تا با شدت بیشتری پمپاژ ناامیدی کنند. برخلاف آنچه تصور می‌شود ناکارآمدی در حوزه ورزش تنها در این حوزه محدود نمی‌شود، جام جهانی ۲۰۳۰ قطر و اتفاقات و حواشی آن نشان داد که هدف گرفتن روان جامعه از طریق ورزش می‌تواند به‌سرعت تبدیل به اهرم فشاری شود که افکار عمومی آن را تحت‌تأثیر قرار دهد. با توجه به این ماجرا هوشمندی مدیران ورزشی می‌تواند از ایجاد احساس منفی در جامعه جلوگیری کند.